

(má)

loutkám se kouské oné pravé pochádkové krásy
ky tehdejších nadšených malých diváků. Díky
o tom vyráodané slyši i soud zíve vzpomín-
Tato slova se běze zvytu naplňila. Švédský
samí ve svém zivotě uměli dobré a krásné později
vyčítat vše, co je dobré a krásné, abyste z představení
zaplatil jíž ještě. Chcem, abyste z představení
uměli vidět lásnost pochýbu loutek a krasu tváří
take, aby ste dovedli slyšet umění herce kdo přednesu, aby ste
vyprodávate jméno díky myslivku vitezství doba nad zem. Chcem
doborem programu: „Naše Představení Zlatovláska nemělo
Zdeňka Polohlánska nahral architekt Gustav Brana. Jak se příse ne
zaválil tóz nad schodištěm zároveň s fragmenty na tránci. Hrubá
pala. Zlatovláska se pochádkou schodištěm prosoty,
vy jíal vytvarovali již Přit. Věni originálně pojal divadelní prosoty,
mluví závratě a plusor kouzla zájem, vystupují zde králové a princezny.
pochádek - dobro vitezí nad zlem, vystupují zde králové a princezny.
napsal pro divadlo, v jehož čele tehdy působila basníková Zena.
Verše recitovala básnířka Eva Hrubá, živou interpretací klasických i současných blues přispěl jazzman Aleš Faix. Moravský host se uvedl několika zajímavostmi z autorova života, konkrétně z jeho brněnského působení a představil výstavu Památníku písemnictví na Moravě. Michal Prokop hovořil o svém objevování Kainara. K vrcholům večera patřily jeho vzpomínky na spolupráci na albu Město ER skupiny Framus Five, které se v minulém roce dočkalo po pětačtyřiceti letech koncertního uvedení. Bezmrála stovce přítomných utkvěl v paměti zejména Prokopův příběh o Kainarové kytáře, kterou dostal darem coby ministr. Škoda, že ji po neblahých

Pokud zavítáte do Památníku písemnictví na Moravě, něžle nyní
zkušenostech s muzejníky odmítnul zapůjčit do Rajhradu. Hlavní hosty doplnili vyprávěním také fotograf Vladimír Vácha, jehož básníkovy portréty, vystavené na zdech okolo, dokreslily atmosféru vzpomínkového večera na půdě Památníku národního písemnictví. (lik)

Poezie na křídlech vzpomínek

V pořadí 46. literární pořad Slova mají křídla s titulem Kainar 100 naplnil večer 20. července Pelleovu vilu v Praze Bubenči. Lubor Falteisek a Dušan Spáčil besedovali s Liborem Kalinou, kurátorem rajhradské výstavy Josef Kainar 1917 – 1971 a zpěvákem Michalem Prokopem. Verše recitovala básnířka Eva Hrubá, živou interpretací klasických i současných blues přispěl jazzman Aleš Faix. Moravský host se uvedl několika zajímavostmi z autorova života, konkrétně z jeho brněnského působení a představil výstavu Památníku písemnictví na Moravě. Michal Prokop hovořil o svém objevování Kainara. K vrcholům večera patřily jeho vzpomínky na spolupráci na albu Město ER skupiny Framus Five, které se v minulém roce dočkalo po pětačtyřiceti letech koncertního uvedení. Bezmrála stovce přítomných utkvěl v paměti zejména Prokopův příběh o Kainarové kytáře, kterou dostal darem coby ministr. Škoda, že ji po neblahých

Probíhající a připravované akce

22. 3. 2017–25. 2. 2018 Cyrilometodějský Velehrad

Putovní výstava Slováckého muzea v Uherském Hradišti, připravená k 1150. výročí příchodu Konstantina a Metoděje na Velkou Moravu.

5. 4.–5. 11. 2017 Dobrodružství abecedy II.

Úspěšná interaktivní výstava loňského roku je opět přístupná pro rodiny s dětmi a školní kolektivy. Děti návštěvníci jistě ocení možnost seznámit se s vývojem písma, napsat si text na mechanickém psacím stroji, zkoušet si vytisknout některá slova v hlaholici nebo ověřit si právě získané znalosti vypracováním pracovních listů.

12. 4.–12. 11. 2017 Josef Kainar 1917 - 1971

Známé i neznámé životní a tvůrčí osudy hudebníka, básníka, dramatika kari-katuristy, kreslíře a autora písňových textů. Připomenutí odkazu moravského autora, který svůj um částečně podřídl dobovým ideálům.

19. 4.–12. 11. 2017 Říkadla a Zlatovlásky

Interaktivní expozice pro předškoláky a malé školáky. Seznámení s veselými verší, rýmy a pohádkovými motivy v tvorbě Josefa Kainara. Edukační program pro mateřské a základní školy, příměstské tábory a zájmové kroužky.

13. 9. 2017 17 hod. Středověký Rajhrad neviditelný...

Pokračování tradičního podvečerního Středního - setkávání s živou literaturou, tentokrát s Mgr. et Mgr. Alešem Flídrem, historikem umění FF MU. Námětem budou jeho výzkumy spjaté s pozapomenutou historii Rajhradu a benediktinského kláštera.

milionůci dobrého vkušu jisté nenechají žít. (má)
v časopisech i novinách. V podzimních dnech si ji

tsiku - 20. a 30. let, inspirována výstavou Mladá v dobovém stylu se rodi v Památníku výstavou Mladá v dobovém stylu ale také z změna v novinách a časopisech. Právě letectech, náštevnicích maličkách na drážkách soutěžich, Tento roklik se obnovoval nejen na drážkách soutěžich, ve výroji rekámy, a to v celosvětovém měřítku.

Kefrovské a modní silonu ti teďliž závody se hradly dílenzioni roli k edmonu z nejhlubnějších. Damská moda, konfektion pro ženy, a uspěsnemu rozvoji rády dívčat. Například módní průmysl patří třetína reklama napomohla na přeběhu let k velkemu zboží. Vyházel z myšlenky "Dobré zboží se neprodává samo". Právě našpák hledá pozitivní aspekt v rámci propagace služeb a proděje a prospeky. Záhy cíže i odmítavý postoj k reklame během stáletí ji konich soutěží, novinových inzerátů až po filmní letky, vizitky, i, zaznamenávala vývoj od vývesních stylů po vykádání skřinek, od even- z rádu reprodukci přiblížuje cestou reklamní tvorbu 19.-20. století. Žíz vylá pred nekolika lety, patří však stále mezi vyhledávané třetí. Ke reklamy autorky Pavly Vosáhlikové (karolinum 1999). Kniha sice Odpovedl i na další otázky nabízí výpravná publikace Zlaté časy Čes- Odpovedl i na další otázky nabízí výpravná publikace Zlaté časy Čes- kdy jak se stala reklama neoadmýlitou součástí násich životů?

Zlaté časy české reklamy

LITERKA

Informační zpravodaj
Památníku písemnictví
na Moravě
září / 2017

Milí spolučtenáři,
věřím, že ani Vás horké letní dny nesežehly, neudolaly a nepřidusnily (dusna byla snad rekordní) a máte chuť nahlédnout pod pokličku aktuálního dění v okruhu Památníku písemnictví na Moravě. Ani my jsme v létě nezaháli. Spolu s několika marmeládami do spíž se nám podařilo přiřadit do sbírkového depozitáře Památníku pořádnou porci zpracovaných plodů naší odborné činnosti. Například celý fond spojený se jménem humoristy Miroslava Skály (6. 4. 1924 - 24. 2. 1989) dostal v červenci takzvanou druhostupňovou dokumentaci. Každý z bezmála tisíce předmětů (kupříkladu dopis, scénář, rukopis...) tak dnes má nejen svou kartu s vyčerpávajícím popisem, novým evidenčním číslem a ve většině případů je ještě doplněna o sken či snímek. Vedle papírové muzejní evidence však tyto doklady pochopitelně dostaly nejprve elektronickou podobu. Ta se záhy stane součástí centrální všeumějní tuzemské evidence (CES) zaštítěné ministerstvem. Jejím prostřednictvím budou moci s námi pořízenými daty pracovat také ostatní kolegové literární badatelé, historici, redaktori, editoři nebo scénáristé. Samotné sbírkové předměty nyní už čekají, uloženy v nekyselých obalech a archivních krabicích v depozitních regálech, na svá příští vystoupení ze stínu. Například v podobě výstavy, odborné statí či publikace, časopiseckého článku nebo zcela nového uvedení na televizní obrazovku, rozhlasové vlny případně na divadelní jeviště. Spolu s Vámi, doufám, se na takovou chvíli už moc těším.
Příjemné čtení a nejen Literky Vám přeje Libor Kalina

Věra Sládková

Něha

Někdy za noci v samotě
něha, kterou's mi věnoval vystupuje
jak horká pára ze mne,
jsou to jen její přízraky, vím,
neboť je to něha už minulá,
už dávno vydaná,
ale já hněd
jak Egyptanka chřestící barevným svým límcem
nad prázdnými džbány
krmím to stínové hrđlo holubice
a vše se navrací.

Nezapomeň, že láska má Tě všude provázet bude

Věta z nadpisu se nachází v památníku spisovatelky a básnířky Věry Sládkové, podle jejíhož námětu vznikal slavný seriál Vlak děství a naděje. Autorkou uvedených slov je teta Anna, žena, která se stala náhradní matkou malé dívky jak v životě Věry Sládkové, tak i na obrazovce. Osudy osmiletého děvčátka v novelě Poslední vlak z Frývaldova se prolínají s těmi životními. A tak při listování památníčekem z roku 1936 nalezneme i čistě německá jména. Frývaldov, dnes Jeseník, kde Sládkovi žili, byl pohraničím. Kdo mohl tušit, že do dvou let dojde k odsunu českého obyvatelstva a zabráni Sudet. Původní souznamení Čechů a Němců přestalo fungovat. Nikoli černobíle, jak o tom ostatně příše i Sládková. Na stejná místa se bude z poválečného Brna vracet, a to i v triptychu, který je dále složen z novel Pluky zla a Dítě svoboděny - souborně nazváno Malý muž a velká žena. Zmíněný památníček obsahuje nejen příspěvky přítelkyně, ale i spolužáků a především Vérčiných učitelů. Stal se cenným dokladem předválečné idylky příhraničního městečka a spolu s množstvím milých vzkazů a obrázků tvoří nedílnou součást dívčího světa. Od 60. let se v autobiografických povídáních Sládková k této časům navrací, a je to povedené čtení. Mnohým z nás utkvěla v paměti dvojice Josef Pumplm (Stanislav Zindulka) a teta Anna (Helena Růžičková) s úslovím: „Na tragickej život jsem já pes.“ (jk)

Host z domu Oleg Sus

Výstava Host do domu – Sen o svobodě upozornila v roce 2015 na odkaz legendárního brněnského titulu. Jeho společenský vliv stál na konfrontaci literatury s aktuální občanskou i politickou praxí. Vůdčí kritickou osobností v jeho redakčním kruhu byl estetik Oleg Sus, docent MU, který souběžně působil v časopisech Index, Věda a život a Estetika. Výsek ze Susova prostoru v Hostu do domu, konkrétně v jeho 15. ročníku (1968) přináší titul **Oleg Sus méně známý (A stejně neúprosný)**, Tribun EU, Brno 2017, 92 stran. Vybral, sestavil a vydal vlastním nákladem Susův editor a žák doc. PhDr. Ladislav Soldán, CSc., literární a divadelní historik a kritik, spjatý mimo jiné s Ústavem pro českou literaturu AV ČR a Ústavem bohemistiky a knihovnictví Slezské univerzity v Opavě. Nejnovější se Soldánových počinů zahrnuje Susův životopis, bibliografiю, ediční poznámku a obsáhlý doslov. Zde vyvouzí, jak kritický rozměr přesahuje z oblasti literatury do sféry filozofické a estetické. Mimo jiné i zásluhou drobnějších Susových textů, podepsaných pseudonymy, jež hrály nemalou roli v kritickém postižení kulturně politické situace. Soldán zdůrazňuje, že právě tyto texty, často bleskově formulované, úderně a susovsky zaměřené na místa nejvíce bolavá - „padni komu padni“ - přispěly k tomu, proč se stal po roce 1970 málem jedním z úhlavních nepřátel komunistického režimu.

S nikoli krátkým odstupem od Susovy předčasné smrti před 45 lety umělecká kritika stále postrádá, jak konstatovala i brněnská konference Umělecká kritika versus reklama, jednoznačně formulovaná pravidlo. Stále také chybí shrnutí důležité součásti Susova myšlenkového odkazu, zhodnocení jeho kritické metody. Výběr Ladislava Soldána proto představuje podnětný příspěvek do diskurzu o místě a úloze umělecké kritiky. (lk)

Co návštěvník běžně nevidí

Snad každého lákají místa, kam se člověk běžně nepodívá. Vedle sbírkových depozitářů mívá muzeum knihovnu, dílny konzervátorů a pracovny historiků. Zákoutí plná předmětů a dokumentů, studovaných či ošetřovaných. Chvíli to trvá, než se darovaná či koupená věc stane sbírkovým předmětem. Opakován ji berou do rukou odborníci, posuzují, srovnávají a zařazují. Bádají. Proč vznikla, odkud se vzala? Jak ji nejlépe zhodnotit, tedy zařadit do kontextu, osetřit a správně uložit či vystavit. Až pootevřenými dveřmi nahlédnete do zázemí muzea, věřte, že spatříte ony stoly s tu a tam zajímavým předmětem. Jsou na nich ovšem také knihy, příručky, fotografie, popsané papíry, počítače, telefony, fotoaparáty, skenery... a třeba i litý hrnek na čaj i kávu. (l)

Z dopisů...

Velmi milá a sametová slova do Památníku doputovala od příznivkyně našeho muzea a noblesní dámy, brněnské historičky Mgr. Mileny Flodrové. Rádi se s nimi chlubíme čtenářům Literky:

„....nemohu ani jinak než s velkými díky za Literku Vám opět vyslovit uznaní za to, jak se pečlivě staráte nejen o její vysokou úroveň, ale i o vše, co děláte a co podporujete. Začala jsem se do všech textů a bylo mi příjemné, protože jsem se ocitla v prostředí kultivovaném, přátelském, vzdělaném a podnikavém v tom nejlepším slova smyslu. Velice mne potěšily svou vysokou úrovní úryvky literárních prací oněch báječných mladých lidí a přeji jim, aby jim v životě všechno vycházel tak, jak si právem zasluhují. Žasnu nad bohatostí programů, jež připravujete a nad jejich rozmanitostí, potěšily mne i rozhovory se zajímavými lidmi o zajímavých věcech a jen je mi líto, že Vám nemohu přispět do sbírek žádaných uměleckých časopisů. Přeji Vám všem krásné léto, hodně příjemných zážitků a ještě moc a moc sil a energie k dalším takovým počinům.“ Milena Flodrová

3 otázky pro Aleše Flídru

Čím se aktuálně zabýváte?

Průběžně se věnuji badatelské činnosti v oblasti středověkých dějin českých zemí, medievální archeologii a středověkemu umění střední Evropy. Konkrétně se jedná o sakrální a monastickou architekturu románské a raně gotické doby na Moravě, a to na základě jak archivních pramenů, tak stavebně historických i archeologických výzkumů. Svůj zájem směřuji především na moravské cisterciácké kláštery, areál Porta coeli v Předklášteří u Tišnova je mou takřka srdeční záležitostí, vedle tohoto velkého úkolu ale studuju i celou řadu drobnějších staveb, jež jsou neméně důležité pro vývoj moravské architektury (např. středověké kostely v Dolních Loučkách, Blansku, Vranově nad Dyjí či Velkém Meziříčí).

Oblíbená kniha?

Většinu mého času zabírá Knihovna Semináře dějin umění, již mám na Filozofické fakultě MU v opatřování. Z tohoto úhlu i výše uvedené badatelské činnosti vyplývá, že více obrácím stránky v odborných knihách či časopisech. Tím pádem mezi mé nejčtenější autory patří Anežka Merhautová, Jiří Kuthan, Bohumil Samek, Miroslav Plaček či Dalibor Prix. Vedle toho však rád otevřu i krásnou literaturu, z českých autorů například od Jiřího Muchy, ze zahraničních pak od Gabriela García Márqueze. V básnické tvorbě se nejradejí začtu do prokletých básníků či autorů ovlivněných poetismem. Zbývá čas pak trávit na cestách, ať již po uměleckých výstavách či stojící i zaniklé architektuře.

Jaké téma jste zvolil pro nejbližší StřeDení? (PPM 13. 9. v 17.00 hodin)

V přednášce se chci věnovat středověké podobě rajhradského kláštera. Jeho počátky jsou zastřeny oparem staletí, neznáme přesná data, dodnes se vedou spory o původní funkci či podobu zdejší řeholní komunity. Ve stejné situaci se ocitneme při stavebním průzkumu. Uvnitř prastarých valů se dnes tyčí věže a štíty barokního kostela a konventu, jež stojí na základech středověkého areálu. Ten byl s největší pravděpodobností velmi dlouho dřevěný, do kamene byl klášter přestavěn zřejmě až v první polovině 13. století. O jeho tehdejší podobě lze spekulovat nad plány klášterního kostela, ty však vznikly až v pozdější době, podobně tak nad několika dochovanými kamennými články. Obojí přináší spíše další otázky, než odpovědi...